

mer af NATO. Jeg kan sige, at forsvaret af Færøerne også er en NATO-opgave. Det er rigtigt, at der ikke har været deployeret danske styrker i stor stil på Færøerne, men det betyder jo ikke, at man ikke i Danmark har taget forsvaret af Færøerne alvorligt, og der har været planer under den kolde krig, som har vist, hvorledes forsvaret af Færøerne faktisk skulle ske.

Jeg må også sige, at netop det oplæg, vi sidder og forhandler nu, jo lægger op til, at Danmark i større udstrækning vil være i stand til at deployere styrker i forbindelse med en krisesituation. Det vil også komme eksempelvis den del af rigsfællesskabet, som hr. Høgni Hoydal repræsenterer, nemlig Færøerne, til gode, idet man hurtigere vil kunne udsætte eksempelvis styrker eller sende flådefartøjer til Færøerne.

Kl. 14.20

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3435

9) Til undervisningsministeren af:

Louise Frevert (DF):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor ministeren hårdnakket mener, at det ikke er nødvendigt at skærpe tilsynet med friskolerne og grundskolerne, når der gentagne gange er tilfælde på de arabiske friskoler, der viser, at det er et svigt over for børnene, at der ikke er et obligatorisk tilsyn, jf. senest tilfældet på friskolen Al Quds Skole i København?«

Louise Frevert (DF):

Det er jo gang på gang, at vi ser tilfælde, hvor de frie grundskoler ikke lever op til deres undervisningsforpligtelse. Det sidste tilfælde, som vi har set, er Al Quds Friskole i København, og det er oven i købet en friskole, der har været under opsyn tidligere. Mener undervisningsministeren virkelig ikke, at det er bedre, at der lyder en alarmklokke, inden skaden er sket, end efter at skaden er sket?

Havde man et offentligt statsligt tilsyn på skolerne, ville man opdage, hvis nogle skoler ikke lever op til folkeskolens formålsparagraffer. Ministeren mener, at man har strammet tilsynet, men det er jo overhovedet ikke nok til, at man kan have sikkerhed for, at forældrebestyrelsen lever op til sin tilsynsforpligtelse.

Hvis man har rent mel i posen, som vi plejer at sige, er der jo ingen skoler, der kan have noget

imod, at der kommer en repræsentant eller måske to fra Undervisningsministeriet for at foretage tilsyn f.eks. en eller to gang årligt. Kan undervisningsministeren ikke forstå, eller vil undervisningsministeren måske ikke forstå, at det er børnenes tarv, som det her drejer sig om?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Det er min opfattelse, at reglerne på tilsynsområdet for de frie grundskoler med de stramninger, som blev vedtaget her i Folketinget i foråret 2002, er tilstrækkelige til at sikre, at skolernes undervisning lever op til lovgivningens krav. Jeg ser derfor ikke noget behov for yderligere at skærpe tilsynsreglerne.

Så vil jeg gerne understrege over for fru Louise Frevert, at der jo er et statsligt tilsyn med de frie grundskoler ved siden af forældretilsynet og det forældrevalgte tilsyn. Det er f.eks. alene undervisningsministeren, der kan træffe afgørelse om, at en fri grundskole ikke opfylder kravet om, at undervisningen skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, eller kravet om at forberede eleverne til at leve i et samfund med frihed og folkestyre.

Der er en klar procedure for, hvad der skal ske, hvis det valgte eksterne tilsyn finder, at undervisningen ikke er god nok. Den eller de tilsynsførende skal i sådanne situationer først fastsætte en frist for skolen til at forbedre forholdene. Hvis kritikken må opretholdes også efter høring af skolens forældrekreds og bestyrelse, skal der dernæst ske indberetning til Undervisningsministeriet. Undervisningsministeren kan herefter beslutte, at skolen ikke længere er en fri grundskole, og at skolen ikke kan modtage tilskud efter loven.

Undervisningsministeren kan iværksætte et yderligere tilsyn med en fri grundskole, hvis der er tvivl om, hvorvidt undervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i grundskolen, eller om, hvorvidt skolen forbereder eleverne til at leve i et samfund med frihed og folkestyre. Når det yderligere tilsyn er gennemført, træffer ministeren afgørelse i sagen. Hvis der på baggrund af et yderligere tilsyn efter ministerens skøn ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at skolen opfylder kravet til undervisningen, kan ministeren beslutte, at skolen ikke længere er en fri grundskole efter friskoleloven, og at skolen ikke kan modtage tilskud efter loven.

Staten har således efter lov om friskoler og private grundskoler m.v. det overordnede tilsyn med de frie grundskoler.